

La terra negra

Direcció: Alberto Morais **Guió:** Alberto Morais, Samuel del Amor **País:** Espanya **Durada:** 97 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Laia Marull, Sergi López, Andrés Gertrúdix, Abdelatif Hwidar... **Fotografia:** Roberto San Eugenio **Distribuïdora:** Syldavia Cinema Cinema **Estrena a Espanya:** 29/08/2025
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en valencià

SINOPSI

La María treballa amb el seu germà Àngel en un negoci familiar, el molí industrial del poble, que va abandonar fa anys. Ella, apartada de tot, treballa metòdicament per sobreviure mentre els amics de l'Àngel contemplen amb satisfacció el retorn de la María, assaborint el seu fracàs vital. L'Àngel contracta en Miquel, i entre ell i la Maria neix una admiració mútua. La presència de l'estranger causa temor perquè en Miquel ha estat a la presó i a més hi ha alguna cosa mística en ell capaç d'influir en els altres. (FilmAffinity)

CRÍTICA

24/06/2025 - Alberto Morais torna a dirigir una pel·lícula aspra, humanista i hieràtica, on escenaris i actors fugen de l'artifici i un halo misticoreligiós impregna una història de connexió i sacrifici

Alberto Morais és un habitual visitant de festivals: el seu anterior llargmetratge, *La madre*, es va estrenar a la Seminci de Valladolid (després d'haver passat pel taller de la Cinéfondation de Canes); i el seu primer llarg de ficció, *Las olas*, es va fer amb els premis a millor pel·lícula i FIPRESCI al Festival de Moscou. Autor també del documental *Un lugar en el cine*, amb el qual va debutar en la direcció el 2007, ara projecta a l'edició número 40 del certamen valencià Cinema Jove (dins de la secció Premiere) el seu cinquè film, ***La terra negra***, que es va estrenar a nivell mundial a la secció oficial del Festival de Màlaga.

Com els seus anteriors treballs, el cinema de Morais s'allunya com del dimoni d'allò que és convencional. Res aquí no es condueix pels terrenys habituals de la narració cinematogràfica estàndard: ni la (continguda) interpretació dels actors, ni el (escàs) moviment de càmera, ni el guió, escrit pel cineasta val·lisoletà però criat a València al costat de **Samuel del Amor**.

La pel·lícula presenta els germans María i Àngel (encarnats per **Laia Marull**, en la seva tercera col·laboració amb Morais, i **Andrés Gertrúdix**), que regenten un molí en un poble polsegós. Ella ha tornat a la localitat després d'estudiar i treballar fora sense gaire èxit. Ell arrossega la maledicció de ser considerat un inútil i un incompetent. Però la seva vida canvia quan apareix en Miquel (**Sergi López**), un expresidiari que és mirat amb recel per la resta del poble quan comença a treballar amb els protagonistes.

Dividida en dues parts (titulades *Dies Irae* i *Via Crucis*) que es desenvolupen després d'uns títols de crèdits que s'aboquen sobre la imatge del quadre de l'artista extremeny **Francisco de Zurbarán** *Cordero de Dios – Agnus Dei* (tot un símbol del sacrifici cristià), ***La terra negra*** és una cinta aspra, s'endinsa en terrenys del neorealisme místic i humanista amb certs elements sobrenaturals, però duts a terme amb mitjans senzills i sense efectes especials.

Unes successives i tenses tardes per a la ira, on ningú esbossa un somriure, perquè parla d'enfrontament social i desconfiança cap a l'estrany/estranger però que, malgrat els seus colors ocres i grisencs, deixa una esclatxa per a l'esperança no només a l'escena final, sinó en els sensibles moments de connexió entre desclassats que experimenten els tres protagonistes, encarnats per actors que duen la processó molt endins.

Aquesta narració pausada i mística, a mig camí entre el cinema d'arrel religiosa de Pasolini i el segell de directors tan poc convencionals com Bresson, Dreyer i Kaurismäki, amb una càmera estàtica que s'atura sense presses en cares i localitzacions nues per extreure de tot això profunda veritat, converteixen aquesta pel·lícula en una experiència tan única per a qui busca allò que és diferent com exigent per a aquells espectadors no acostumats al cinema més radicalment autoral.

Alfonso Rivera – cineuropa.org